

er et solidarisk Samfund. Jeg ser saaledes paa det, jeg kan ikke se anderledes paa det, end at skal den nationale Idé gennemføres konsekvent, maa den føre til den demokratiske Opfattelse, og skal den demokratiske Opfattelse gennemføres konsekvent, maa den føre til en socialistisk Opfattelse. Nu har vi med den nye Grundlov faaet en Samfundstilstand, hvor alle Individuer er politisk suveræne, hvor det danske Folk har faaet politisk Suveræniteten, men vi har endnu i økonomisk Henseende en Samfundstilstand, hvor det store Flertal er økonomisk afhængigt, er økonomiske Lønslaver i mere eller mindre udpræget Grad. Der er en Spænding der, som maa udløses. Der er en Disharmoni, hvor der maa skabes Harmoni, og jeg kan kun se, at det kan ske paa den Maade, at det Princip, der politisk nu er lagt til Grund for det danske Samfund, den lige og almindelige Valgret, overføres paa det økonomiske Omraade ved den lige og almindelige Ejendomsrets Anerkendelse. Det er ikke Ejendomsrettens Omstødelse eller Afskaffelse, det er dens Udvidelse, dens Almindeliggørelse. Dette falder, hvis det ærede Medlem fra Nørresundby kender Grundtvigs Jordtænkning, nøje i Traad med de Tanker, han i lange Tider kæmpede for.

Det, jeg imidlertid egentlig havde taget Ordet for, da jeg tegnede mig . . . (Munterhed) — ja, jeg beder altsaa det ærede Ting tilgive mig, at jeg nu i Anledning af visse Ytringer fra ærede Medlemmer har rettet nogle replicerende Bemærkninger til dem —, var for at sige et Par Ord om den finansielle Stilling, men det kan jeg gøre overmaade kort. Jeg vilde fremkomme med en Henstilling angaaende det vanskelige Dækningspørgsmaal. Der er jo fremsat forskellige Raad og Forslag. Det ærede Medlem fra Æbeltoft (N. Neergaard) lyste ligefrem efter dem, han vilde have Dækning nu, og det ikke blot for de to hidtidige Statslaan, men ogsaa for det tredje, der maaske kan ventes til Foraaret. Vi fra vor Side kan heller ikke, som det ærede Medlem for Københavns 11te Valgkreds (Sigvald Olsen) sagde i Gaar, have noget imod, at man i Tide overvejer, hvorledes man paa en retfærdig Maade skal skaffe en saadan Dækning. Det ærede Medlem fra Æbeltoft overlod den højtærede Finansminister Initiativet og Æren derfor, og det kan jeg for saa vidt godt forstaa. Men paa den anden Side maa det vel ogsaa være tilladt menige Medlemmer her i Tinget at fremsætte deres Forslag. I Gaar fremsatte min ærede Partifælle for Københavns 11te

Valgkreds et saadant Forslag, som ikke rigtig syntes at falde i Finansministerens Smag. Man kunde ogsaa tænke sig andre Ting. Der er af Højre fremsat Tanken om Udførselstold. Jeg er enig i, hvad der er fremsat ogsaa af ærede Medlemmer af mit Parti herom, at en saadan er umulig, fordi Tanken om Repressalier straks vilde opstaa. Det gaar dermed — det kan jeg sige — i Arbejderkredse saaledes, at der ingen Jordbund er der for den Slags Tanker, for man tænker den Slags Tanker igennem og spørger: Hvad vilde saa Udlandet gøre, og vilde vi være tjente med f. Eks. en Kul eksporttold i England? Det kunde ogsaa ligge saa snublende nær at forbyde Indførsel af fremmed Arbejdskraft eller lægge Told paa galiziske Arbejdere, men derom hedder det straks i vore Kredse: Danske Haandværkere vilde virkelig ikke ønske, at noget lignende skulde blive øvet mod dem af Udlandet, de vil kunne rejse frit paa Fagets Vegne.

Disse Tanker synes jeg altsaa ikke fortjener nogen nøjere Prøvelse. Jeg synes heller ikke, det gælder Tanken om en Værneskat, for efter min Mening er det en uretfærdig Kopskat, den falder baade paa retfærdige og uretfærdige. Men der er en Skat, som jeg maa henstille til Overvejelse, og det er en Skat, som der allerede foreligger et positivt udarbejdet Forslag om. Jeg tror, det er gaaet lidt i Glemme, og det trænger til at friskes op. Det er min ærede Partifælle for Odense Amts 1ste Valgkreds (Marott), som har fremsat det i Lenskommissionens Betænkning. Det er en Lenssskat. Jeg ved ikke, om den højtærede Finansminister kunde tænke sig noget i denne Retning. Han har jo vist sig modtagelig for gode Ideer andetsteds fra, f. Eks. med Hensyn til Børsskatten.

Det var muligt, at en Lenssskat vilde være en Udvej, den vilde give et sikkert og nøjagtigt beregnet Udbytte. Der findes ifølge den Betænkning, som det ærede Medlem fra Odense har fremsat i Kommissionen, her i Danmark 30 Godser med Hjemfaldsret, med en Ejendomsskyld af over 100 Mill. Kr. og med Fideikommissionskapitaler af 63 Mill. Kr. Der findes 48 Godser uden Hjemfaldsret med en Ejendomsskyld af 95 Mill. Kr. og en Fideikommissionskapital af 53 Mill. Kr. — det er stadig runde Tal, jeg nævner. Der findes endvidere 113 rene Pengefideikommissioner til en Værdi af omtrent 36 Mill. Kr. Min ærede Partifælle foreslog nu i Lenskommissionens Betænkning en Ordning af dette Spørgs-